

PB 2016/4 - Sign. - Belanghebbende(ABRvS 2 december 2015, zaaknummer 201503245/1/A4)

PB 2016/4

Gegevens

Publicatie

PB 2016/4

Jaargang

2016

Enci stelt dat SES geen belanghebbende is bij het bestreden besluit en het door SES ingestelde beroep daarom niet-ontvankelijk is. Daartoe voert Enci aan dat SES al enige tijd geen feitelijke werkzaamheden meer verricht ter behartiging van algemene en collectieve belangen die zij krachtens haar statuten nastreeft. Bovendien heeft de functioneel en territoriaal omschreven statutaire doelstelling van SES geen betrekking op Belgische Natura 2000-gebieden, aldus Enci. Voor de vraag of een rechtspersoon belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste en derde lid, van de Awb, is bepalend of de rechtspersoon krachtens zijn statutaire doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken algemeen of collectief belang in het bijzonder behartigt. SES heeft in een nader stuk van 1 oktober 2015 toegelicht dat haar recente feitelijke werkzaamheden onder meer betreffen: het geven van publieksvoorlichting, deelnemen aan workshops, het onderhouden van contacten en het voeren van besprekingen met Nederlandse en Belgische (overheids)organisaties, het voeren van diverse acties en het deelnemen aan het opstellen van een natuurvisie. Deze feitelijke werkzaamheden, die in het kader van de statutaire doelstelling worden uitgevoerd, zijn door Enci of het college niet bestreden. Gelet hierop bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het beroep van SES niet-ontvankelijk is vanwege het ontbreken van feitelijke werkzaamheden als bedoeld in artikel 1:2 lid 3 Awb. De stelling van Enci dat de statutaire doelstelling dan wel de feitelijke werkzaamheden van SES zich niet uitstrekken tot Belgische Natura 2000-gebieden, begrijpt de Afdeling aldus, dat Enci betoogt dat het beroep van SES niet-ontvankelijk moet worden verklaard voor zover dat betrekking heeft op Belgische Natura 2000-gebieden. Dit betoog kan niet worden gevolgd. Voor een gedeeltelijke niet-ontvankelijkverklaring van een beroep tegen een besluit tot verlening van een Wet milieubeheer-vergunning, op grond van het ontbreken van belang bij een aantal beroepsgronden, biedt de wet geen steun. De aard van de aangevoerde beroepsgronden speelt geen rol bij de beantwoording van de vraag of de betrokkene belanghebbende is. De conclusie is dat het beroep van SES ontvankelijk is.

Noot van de redacteur (RBo)

Deze uitspraak is met name interessant vanwege de vraag of in casu de wet de mogelijkheid biedt voor een gedeeltelijke niet-ontvankelijkheidsverklaring. Enci betoogt dat de statutaire doelstellingen van SES zich niet uitstrekken tot Belgische Natura 2000-gebieden en zij om die reden niet-ontvankelijk moet worden verklaard voor de beroepsgronden die door Enci zijn aangevoerd ten aanzien van deze Belgische Natura 2000-gebieden. Voor de volledigheid: SES had ook beroepsgronden gericht tegen Nederlandse Natura 2000-gebieden waarvoor zij ontvankelijk werd verklaard. De Afdeling overweegt dat de wet voor

een gedeeltelijke niet-ontvankelijkverklaring van een beroep tegen een besluit tot verlening van een Wet milieubeheer-vergunning, op grond van het ontbreken van belang bij een aantal beroepsgronden, geen steun biedt. De aard van de aangevoerde beroepsgronden speelt geen rol bij de beantwoording van de vraag of de betrokkene belanghebbende is. Eerder was een vergelijkbare situatie het geval in de uitspraak van de Afdeling van 28 juni 2006, zaaknummer 200600898/1. In die zaak was bezwaar en beroep ingesteld door de ‘Vereniging Stedelijk leefmilieu, Groen- en Milieubeheer’ te Nijmegen. Het bestreden besluit (ex artikel 8.19 Wet Milieubeheer voor een verandering van een inrichting van Electrabel Nederland N.V.) raakte in ieder geval het leefmilieu in Nijmegen, tot zover bestond er dus geen discussie. Echter waren ook bezwaren gericht tegen de winning van palmolie op het zuidelijk halfgrond. Het college had de Vereniging gedeeltelijk niet-ontvankelijk verklaard, namelijk voor de gronden die waren gericht tegen de winning van palmolie op het zuidelijk halfgrond.

De Afdeling oordeelt echter: ‘dat, nu door het besluit van 5 juli 2005 in elk geval het leefmilieu in Nijmegen wordt geraakt, appellante rechtstreeks wordt getroffen in een belang dat zij gelet op haar doelstelling en feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigt, zodat zij als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb is aan te merken. Voor zover verweerder het bezwaarschrift van appellante ten aanzien van een aantal bezwaren niet-ontvankelijk heeft verklaard, overweegt de Afdeling dat in de van toepassing zijnde wettelijke bepalingen geen aanknopingspunten zijn te vinden voor de opvatting dat in het kader van de ontvankelijkheid betekenis zou toekomen aan de argumenten op grond waarvan appellante zich met het bestreden besluit niet kan verenigen. Verweerder heeft het bezwaarschrift derhalve ten onrechte gedeeltelijk niet-ontvankelijk verklaard’.

In het kader van dezelfde vraag, maar alleen dan bij een sloopvergunning, verwijs ik naar de uitspraak van de Rechtbank Alkmaar van 31 juli 2007, [ECLI:NL:RBALK:2007:BB0723](https://www.rechtspraak.nl/Juridische%20gegevens/Alkmaar/2007/BB0723). Belangenorganisaties kunnen ageren tegen een besluit wanneer zij belanghebbend zijn. Daarvoor moet worden voldaan aan de vereisten van artikel 1:2 lid 3 Awb. Indien aan die vereisten wordt voldaan is de organisatie belanghebbende. De vervolgens aangevoerde gronden zijn in het kader van de ontvankelijkheid niet relevant. Overigens is de uitspraak van de Afdeling van 14 januari 2009, zaaknummer 200801440/1, in dat kader nog relevant voor dezelfde vraag bij een niet belangenorganisatie waarin dezelfde redenering als in voornoemde uitspraken wordt toegepast.